# HOŞA GİTMEYEN BAZI OLAYLAR İNSANIN HAKKINDA HAYIRLI MI?

Bakara: 92/216. âyette insanların hoşlarına gitmeyen bazı şeylerin, yararlarına, hoşlarına giden bazı şeylerin de zararlarına olabileceği, işlerin içyüzünü ancak Allah'ın bildiği belirtilmektedir.

Evet, insan ne kadar bilgili olsa da onun bilgisi, ancak duyuların ve-rilerine bağlıdır. Duyulara çarpan olaylardan gelir. Yargısı da görünüşlere göredir. Olayların iyi veya kötü olduğunu, bunlardan doğacak yarar veya zararları deney ile bilir. Çoğu kez bir olayı denemeğe imkân olmaz. Denemeğe kalkıldığı zaman da iş işten geçmiş olur. Hasılı insan, olayların dış yüzünü bilir, halbuki Allah, her şeyi yaratan kendisi olduğundan, her şeyin dışını da, içini de bilir. Bu bilgisi uyarınca insanın yararına olan şeyleri emreder, zararına olan şeyleri yasaklar. Onun emrettiği her şey, zahiren hoş görünmese de gerçekte hoştur.

Nice üzüldüğümüz şeyler vardır ki sonunda bizim için çok hayırlı olmuş ve nice sevip istediğimiz şeyler vardır ki bizim için kötü sonuç doğurmuştur. O halde biz elimizden geldiği, gücümüzün yettiği ka-dar yararlı işler yapıp durumumuzu düzeltmeğe, kötü sonuç doğuracak işlerden kaçmağa, tehlike-lerden sakınmağa çalışmalıyız. Fakat Allah'tan başımıza bir olay geldiği, hoşumuza git--meyen, bizi üzen bir olayla karşı-laştığımız zaman da kendimizi üzüntü girdâbına atmak yerine sabretmeli, işin sonunu beklemeliyiz. Allah'ın takdiri ne şekilde tecellî ederse etsin, mutlaka hak-kımızda hayırlıdır. Atalarımız: "İnsanın gücüne giden şey hak---kın-da hayır-lıdır" demişlerdir.

Bir babanın, küçük çocuğunu bazı şeyler-den men etmesi, ço-cuğun zoruna gitse de onun yararınadır. Doktorun ver-diği ilâç acı da olsa hastaya şifa getirir. Doktor zulmünden değil, şef-katin-den ötürü o ilacı hastaya vermektedir. Hastaya, her arzu ettiği şeyi vermek onu ölüme sürükleye-bilir. Şâyet yüce Allah da sana istediğin bir şeyi vermiyorsa, seni yoksul yaşatıyorsa, seni çocuksuz yapmışsa veya çok sevdiğin bir şe-yi elinden almışsa üzülme, sabret; bu hoşuna gitmeyen işlerin içinde se-nin için kim bilir nice faydalar vardır! Ya bu vesile ile Allah sana ile--ride çok yararlı şeyler verecek, yahut seni bu olaylarla deneyip ruhunu olgunlaştıracak, ma'nevî dereceni yükseltecektir.

Biz Rabbimizin her an, her nefes bin türlü nîmetiyle besleniyoruz. Nefes alış, vücuda oksijen götürür; nefes veriş, vücutta biriken zehirli gazı dışarı atar. Bir nefes alışverişte Allah'ın bize iki lütfu, iki nîmeti var. Bir vakit de O'ndan bir sınavla karşı karşıya kalırsak elbette sab-retmemiz

gerekir. Derler ki pâdişâhın biri, kendisine sunulan bir elmanın zehir gibi acı olduğunu görünce, şaka için onu, vezirine uzatmış:

– Hele şunu ye, demiş.

– Vezir elmayı kıtır kıtır yemiş.

Pâdişâh:

– Yahu, demiş, o zehir gibi acı idi, nasıl yedin onu?

– Pâdişâhım, demiş vezir, ben o elden o kadar tatlı nîmetler yedim ki şimdi onun verdiği bu acıyı yememek, mertliğe yakış-maz.

Sabredersek acı olaylar tatlılaşır, Allah olayları hikmetle örmüştür. Bazen hayırlı sonuçları görünüşte insanın hoşuna gitmeyen olaylara bağ-lamıştır. Şerri hayır yapacak yine O'dur. *"Allah tevbe edip güzel iş ya-panların kötülüklerini iyiliklere çevirir."*
(Fur-kan: 70
) Meyveler güneşin karşısında dura dura tatlılaşır. Hak-k'ın rızâsı karşısında duranlar da ruhen olgunlaşır, iki cihânın mutluluğuna ererler.

Hz. Alî: *"Sabır, tökezlemeyen bir binektir"* demiş. Ebû Mu---hammed el-Cerîrî: "Sabır, nîmet ve mihnet halini fark etme-mek, her ikisini de huzur ile karşılamaktır. Tasabbur (zoraki sabır) ise içinde belânın ağır-lığını, acısını duymakla beraber belâya dayanmaktır" demiş. Cerîrî'nin bu sözünü Yûnus Emre'miz daha güzel bir ifadeye dök-müş-tür: "Lütfun da hoş kahrın da hoş!"